

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Készítve: 10 ft — 50
Félévre: 30 ft — 150
Negyedévre: 15 ft — 75
Egy órára: 5 ft — 25
Egyes szám ára 4 kr

Felkészítő: BARTHA MÓRA
Főmunkatárs: Dr. KIRÁLY PÉTER
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

Hat hónapig heti sorozat 5 kr. Nagyobb távolságokra a hirdetések áru szerint jutányos áron vetetnek fel. Helyi díj minden külön bejegyzéssel 30 kr.

„Ex-lex“ — „Tisza-lex.“

Semmi sincs új a nap alatt, az újnak látszó, csak ismétlődés. Csakhogy amit hajdan mese alakban észleltetek, az korunkban mint való, történeti esemény ismeretes.

A «Farkas és bárány» meséjéből a «Farkas» csunya, önző, erőszakos szerepére, most nálunk a kormánypárt vállalkozott, — élén «közlegény» név alatt, erkölcsi alapítója, életelője, nemző és nevelő atyjával — Tisza Kálmánnal.

Jól választotta e párt a vezér — lompos. De bevallotta egyszersmind — amit különben jól tudunk, hogy enélkül az a rendszer, ami a fuzió óta él, ami Tisza Kálmán, az elvtagadás nagymestere lelkéből született, érzéséből tapasztalozott és nyert roppant kifejlést, korrupatív és korrumpáló életet — ma is ugyanazáltal van irányozva, igazgatva, ugyanazon célra, amelyet ugyneveznek, hogy kormányhatalom, nem nemzet érdekekért, amint kellene becsületes magyar kormánypárt tennie, hanem személyi és pártönzés — kielégítéseért, szabadelvűség, alkotmányosság és parlamentarismus czége alatt és nevében, de amely meghamisított eszközzé lett e párt által — e párt kezében; eldobható és eldobandó mihelyt meg nem felel az urálni czélnek: az egymásnak kölcsönösen osztogatható husos — koncok háborítlan élvezetének sat. sat.

Ez a kormánypárt veti most az ugynevezett «szövetkezett ellenzék» sz. mére, hogy «felzavarta előtte a vizet...» ennek a szövetkezett ellenzéknek, amelynek némely egyes partjai addig nagyonis kétes-értékű szerepet játszottak s egymást és az egyetlen nemes 1848-as közjogi intencióju — valódi ellenzékét is gyengítették, amíg végre a helyes belátás Istene összehozta mindnyájukat az egyetlen nemzeti érték elvben: «a Haza minden előtt» s átalakította a ridegen párt-hatalmi érdekért, a korrupció teljes apparátusával dolgozó — hazugul ugynevezett szabadelvű párt ellenébe álló «szövetséges ellenzéké», egy törhetlen plálánkszszá. Megértette velök, hogy a magyar állam érdeke más követel, mint csupán pártérdek erkölcs-telen szolgálatát s az a kormányhatalom, mely nem a haza érdekét szolgálja, hanem még ez ellen személy-érdek-harcot folytat: nem méltó a bizalomra, hanem megérett a bukásra és megbuktatandó.

Az ugynevezett «szövetkezett ellenzék» mindig hű valódi ellen-

zék pártja az 1848-as függetlenségi párt mindig mondta ugyan, hogy a 67-es kiegyezés nem biztosítéka a Magyar-birodalom jogos függetlenségének és hogy a törvény határai közt küzd rettenthetetlenül a teljes függetlenség minden tartozékaért, de a más — ugynevezett ellenzék pártok csak akkor értették meg amikor látták, hogy a nagy többséget képező kormánypárt még a 67-es kiegyezésben feltalálható nagy nemzeti érdeket sem szolgálja, hanem azt szándékosan kijátszja s kész karva hagyja kihasználatlanul az események által kezébe szolgáltatott alkalmat a Magyar-Nemzet még mindig hiányos függetlensége tartozékainak megszerzésével, ennek kiegyezésére, nem egyébert mint hogy őnmaga hatalmát kiztosítsa a nemzeti érdekek rovására.

De hát végre a felismert, szembezőkölög megadó kormánypárti tényekből felvilágosodva, a közhaza veszélyét borzasztólag belátva — az ellenzék pártok végre hánm egyesütek, legalább szövetkeztek a nemzet érdekeit eláruló nagy többséget képező kormánypárt ellen. És ez a parlamentarizmust meghamisító-párt lealczázva kénytelen lett szint-vallani... Önző mi-voltának teljességében magát bemutatni. Ex-lex életét egy arczatlan törvényjavaslattal — a Tisza-lex-szel fedezni.

A «Tisza-lex», a nálunk elasztikussá tett parlamentarizmus természete szerint — a többség erkölcsi — de a mi tanuságaink szerint a mes-beli farkas erőszakos módja szerint egymással szolidaritást vallva, önmegmenési célból, a «szövetkezett ellenzék»-re akarja háritani mindazon bűnök odiumát, amelyeket önmaga felhalmozott s a kétségbeesett önzés cynikus arczatlanságával kimondja és aláírja a Tisza-lex szerint az ex-lex-et... és az alkotmány felébe emeli többsége tulsúlyával!

Nem állam-csiny ez, mint sokan nevezik, hanem egyenesen erőszakos félrevetése az életbenlevő szentesített törvénynek, amelyet be nem váltott, a melyben pedig létjogosultságát állani, eddig untalan hirdette.

A 67-es kiegyezési törvény állam-függetlenségre vonatkozó gyenge garanciáinak védelmére az ellenzéknek kellett vállalkozni s kimutatnia, hogy a kormány és kormánypárt még s a járt létalapját szolgáltató törvények iránt is hűtelen s az a többség, melyet alkot, hazug fogadalmon és a parlamentarizmus ellen bűnös eszközökkel alkotva, nem érde-

mes a parlament és magyar birodalmi kormányzat vezetésére, hanem mint hitel-vesztett — megérett a bukásra és megérdemlett sorsának kell átadatnia.

Ugy van!... Mert csak elismeri talán ez a szörnyű korrupcióval létrejött nagy többség, hogy a legközelebbi választás előtt, minden tagja program-beszédében erősen kiemelve hangoztatta azt, hogy a 67-es kiegyezési alapon áll, amely szerint való magyar birodalmi érdekekből egy jót sem enged. S ime ez esküszere kijelentéséhez hűtlen lett, megcsalta választóinak azon kevés őszinte részét is, amelyet pénzen meg nem vásárolt — a 67-es kiegyezés híveit, tehát mandátumára méltatlan s mint ilyen a képviselőháznak csakh az ug többségét képezheti s a kormány, mely belőle van, elvonhatja, igaz parlamentarizmus szerint, létjogosultságára nevezve a következőt.

A hazugság — azt mondják, de hát jól mondják, mert aynis van: a legnagyobb bűn, a többinek szülője és nevelője. Ime a kormánypárti többségben is be van ez igazolva. Kijátszotta a létalapját tevő törvényt, meghamisította a parlamentarizmust s ahelyett, hogy beismerné a mea culpa-t és vezekelne — bűnében, egymással s. olidaritást vallva, tovább akarja rombolni a törvényt: ex-lex állapotba helyezni a birodalmat — fentartani a párturalomban magát. Hja! amire e többség esküszik: nem a törvény és a Haza érdekének védelme, hanem a hatalom s az ez által egymásnak osztogatható husos fazekak. Ennek elvesztéseért való kétségbeesésében szórja a törvény mellett kitartó ellenzék szemébe az obstrukció vadját, holott maga nyiltan összeesküszik a törvény és alkotmány ellen.

Miért nem dobták el a nemes közérdekért az aljas öncélt?... Miért nem mondatták le ezt a kormányt, amely belőlök való: önmagok s miért nem bízák nem az ellenzékre, hanem azon bennök meglevő kevesebbségből alakuló kormányra a vezetésket, amelynek a haza érdekét a pártérdeknél előbb valónak tekintő erényeiben megbízott volna talán — az ellenzék is; miért nem siettek ezzel arra, hogy megszavazzák az indemniyt, ami még a nagyon elékezett 12-ik órában sem volna tán késő, s ne álljon elő alkotmányos állapot helyett az ex-lex; vagy minek kellett a helyett, hogy a magyar birodalom rendkívül izgatott helyzetét megjavítsák: a Tisza-lexhez folyamodni, amivel a helyzetet még gonoszabbá — megjavít-

hatallanó, — a magyar alkotmányos életet hitelvesztetté tegyék? . . . Ám feleljenek meg reá akik csinálták.

De megfelel a Nemzet is, mert azt a Tisza nevet, amihez hajdan, elnyomatása idejében oly forrón ragaszkodott, kiejtette már eddig és kiejti most végképp nagy, tiszteletreméltó férfainak névsorából.

De remélhető, hogy megfelel a korona is, amely átlátja, hogy a meghamisított parlamentnek a többsége, nem valódi nemzeti közvéleményszerinti többség többé, hanem egy nemzetellenes fiktív frakció: elejti ezt a tenger-átkot kiérdemelt kormányt, amely trónt és birodalmat zavarba hozott és ellentétbe állít s megbizsa a kormány-alakítással ha egyelőre hát még most sem az ellenzékét is, de azokat, akik a többségből kiválva megbizonyították oly megpróbáltatások súlya alatt jellemök szilárdságát, alkotmány- és tróniránti hűségüket és megbízhatóságukat e Haza rendkívüli nehéz viszonyok közül való kivételére.

A képviselőház elnapolását e hitünk valóssággá válása előjátékának tartjuk.

a—r.—

A képviselőház ülése.

Debreczen, decz. 12.

Viharos ülése volt szombaton a képviselőháznak, mely azzal ért véget, hogy — amint szombati lapunkban már említettük — tel-olvasták a királyi leiratot, melynek értelmében az országgyűlés e hó 17-éig elnapoltatott.

A szombati ülést gyönyörűen jellemzi a «Magyarország», ez ellenzéki lap, a következő szavakkal:

«Ülés volt ez? Nem. A nemzeti haragnak vulkanszerű kitörése, mely rövid negyedórát alatt elsöpörte a korrupciónak a nemzetre atokként nehezédő, harmincz éves, megcsontodott rendszerét.

Ez a képviselőház nem látott még olyan izgalmat, amilyen az embereken ma már az ülés megnyitása előtt erőt vett. — Mindenki érezte, hogy itt a döntő pillanat, amelyben

az erőszak a maga végző csatáját vívja meg a magyar alkotmány ezeréves, halhatatlan lelkével. És minél tovább huzták, halasztották az ország sorsának hivatalos intézői tanácsalannul, fejlesztve az ülés megnyitását, az izgalom annál jobban fokozódott és emelkedett egész a végző elszántság magaslataig.»

Részletes tudósításunk a következő: Láng Lajos elnök megnyitja az ülést. (A miniszterelnök belép a terembe. Zajos felkiáltások a bal- és szélső baloldalon: Hazaáruló! Ki vele!)

Elnök: Kérem, úgy is rövid ideig elnökölök már csak, sziveskedjenek addig csendben lenni. (Zajos felkiáltások a bal- és szélsőbalon: Miért nem mond le!) Jelenti, hogy a következő képviselők lemondottak bizottsági tagságukról: Bathány Tivadar gr. a közgazdasági, Dobóczy Ignác a pénzügyi, Sztáray Gábor a zárszámadási és Andrássy Tivadar gr. a közgazdasági biz. tagságokról. (Élénk eljenzés a bal- és szélsőbalon.) Tudomásul vétetik.

A kérvények előterjesztése után Molnár Antal jegyző: Jelenti a Háznak, hogy az indítványok könyvében újabb bejegyzés nem foglaltatik. Az interpellációs könyvben azonban a következő interpellációk vannak bejegyezve (Olvasza.) december 10-iki kelettel Kálmán Károly képviselő ur interpellációja a nyirbatori vásártartás ügyében a belügyi és kereskedelemügyi miniszterhez, továbbá Szalay képviselő ur interpellációja a kinevezések tárgyában az igazságügyminiszterhez. Szluha István képviselő ur interpellációja Pakson szőlődézsma-váltásra törvényellenesen lefoglalt ingóságok tárgyában a pénzügyminiszter urhoz és végül Sima Ferencz képviselő urnak interpellációja a Tisza-féle törvényjavaslattal szemben Szentésre küldött távirat visszatartása miatt a keres. miniszterhez.

Elnök: Annak idején elő fogtak adni; most kérem a Hazát, méltóztassék megengedni, hogy az ülést 10 percre felfüggeszsem. (Zajos eljenzés a bal- és szélsőbalon: Eljen Lang!)

Szünet után: Elnök: T. Ház! (Halljuk! Halljuk! Engedje meg a t. Ház, hogy mielőtt a napirendre áttérnénk, egy pár szóra a Ház bocsos türelmét és figyelmét egész tisztelettel kikérjem. [Halljuk! Halljuk!] T. Ház! Midőn az elnök ur a keddi ülésen lemondását beadta, illetőleg a lemondás felolvasatott, voltam bátor kijelenteni, hogy én részéről teljesen azonosítom

magamat az elnökkel, azonban lemondásomat formászerűleg nem adtam be azon ülésben mert kész voltam arra, hogy az új elnök, megválasztásáig helyemen maradjak. Ezt azonban már akkor, t. Ház, egy feltételhez kötöttem, ahhoz a feltételhez, hogy a Háznak minden oldaláról támogatásban fogok részesülni, hogy ezt a nehéz feladatomat teljesíthessem. Ne méltóztassék azt tőlem ma talán túlerékenységnek venni, ha azt állítom, hogy már a keddi ülés végén nem lett volna egészen indokolatlan, ha azt mondom, hogy a Háznak sem egyik, sem másik oldaláról nem részesülök elég támogatásban arra, hogy ezen nehéz feladatomnak megfelelhessék. (Halljuk! Halljuk!) Minden közbeszóla, t. Ház, ami történik beszédemben, azt hiszem, csak igazat ad annak, a mit most mondom. De van egy másik körülmény is. (Halljuk! Halljuk!) amely rám nézve egyenesen úgy állítja a dolgot, hogy lehetetlen ezen a helyen maradnom és pedig azért, mert azt a czélt, amit az ittmaradásommal elérni óhajtottam a Háznak egyik része, éppen azt a czélt nem lehet elérni, t. i. az elnök választásának minél gyorsabb és minél simább lebonyolítását. (Ugy van! a szélsőbaloldalon. Halljuk! Halljuk!) Én tegnap, és az igen t. uraknak följosításából beszéltek, magamból kerettem a Ház ellenzéki pártjainak vezereit és kértem őket, legyenek olyan szivesek engem eziránt tájékoztatni, vállalatnának-e garanciát az iránt hogy a vita az elnökválasztási nap megállapítását illetőleg nem fog nagyobb dimenziókat öltetni, mert hogy ha a vita nem ölt nagyobb dimenziókat és ma és holnap az lezajlanék, úgy, hogy kedden a választást meg lehetne ejteni, — akkor igen is h a j l a n d ó volnék még e helyen megmaradni, de ha nekem ilyen biztosítékot nem adhatnak, (Halljuk!) akkor semmi értelme nincs annak, hogy én ezen a helyen maradjak. Mert mi a következtése ennek? A következtés az, hogy itt egy vita fejlődne ki, a melynek méretei teljesen ismeretlenek, amely eltarthat esetleg karácsonyig, vagy azontul is. (Igaz! Ugy van! és akkor azon t. barátaim, akik kértek arra, hogy itt maradjak és akik ma rossz néven veszik, hogy elmegyek, talán éppen azon t. barátaim fognak utólag szemrehányást csinálni, mert hátráltattam az elnökválasztást. Mert én részéről a házszabályokat úgy magyarázom, hogy amely pillanatban választott elnöké enn k a Háznak nem lesz, abban a pillanatban természetesen a korelnök veszi át

A kérő.

A «Debreczen» tárczája.

Irta: **Karczag Vilmos.**

A külvárosban egy kis földszinti házban laktak. Két ablak nyílt az utcára; az ablak tele volt virító virágokkal. Csak ketteskén éldegéltek: Evelin és Emma. Sok, sok fehérnemű varrogattak egyes megrendelők és nagy üzleti raktárak számára. Szépen dolgoztak, a munkájuk híres volt városzerte.

Jöttek a tavaszi megrendelesek, aztán a teliek: azután a sorrend újra kezdődött. Eltelte egy tavasz, kettő, öt, hat, nyolcz. Hát jól van; nem kellett senkinek, az se baj. Mást is ért már hasonló sors. A bankódat felváltotta a megnyugvás, azután következett a megelégedés.

Igy éltek szerényen, szegényesen kis házlékukban, dolgozva, munkáikodva, nem törődve a világ zajával, hiúságaival, bohóságai-
val.

Egy-két szomszéd barátságát fogadták el csak, akik a legnagyobb gyöngédséggel viseltek irányukban és dehogyan tettek volna csak czélzást is helyzetükre és korukra nézve.

Különbben a két testvér igyekezett teljesen zárkózott életet élni és a mennyire tehették, — tisztán azokkal érintkeztek, a kikkel az üzleti dolog össze kényszerítette őket.

Ferfit ritkán láttak hozzájuk betérni, egy urat kivéve, akinek látogatásait a szomszédok

már olyan természetnek tartották, hogy meg sem ütköztek rajta, sőt az lett volna feltűnő, ha egy vasárnap délután kimaradt volna.

Maglódi ur volt, törvényszéki iktató. — Csendes természetű, kevés szavu ember, 40—45 év körüli, egész lénye úgy beillt a kis családba.

A szomszédok is mondogatták, hogy akárki meglássa, de ennek a nagy barátságának végre is házasság lesz a vége!

De vajjon melyik tetszik neki? Legtöbbször az Evelin kisasszonnyal társalog. Ugy is illik. Az idősebb leány a soros mindig.

Evelin kisasszony hangos vallomást nem tesz ugyan senki előtt, még Emma előtt sem s ez a bizalmatlanság talán büne is, de önmagának gyakran megvallja, hogy szíve nem idegenkedik Maglódi urtól. Hallgatag, csendes természete, nyájas, udvarias modora tetszik neki s ha egyszer . . . őh nem, nem szabad arra még gondolni sem. Minek biztatgatná, kecsgetné magát olyan gondolatokkal, a melyektől aztán olyan fájó volna megválni. De hát hiába, bizony önkénytelenül is mindig rá gondol az ember és leginkább akkor, mikor épenséggel nem akar. Most is.

— Te Emma! Nem látsz te is valami változást egy idő óta rajta?

— Kicsodán?

— Ejnye no. . . hát Maglódin!

— Nem.

— Én úgy tapasztalom, hogy az utóbbi

időben néha olyan zavart, alig tudja, hogy az ember mit beszél hozzá s ha ő beszél, még mielőtt befejezné a mondatát, elfelejti. Néha meg olyan ábrándos. . . Te, nem gyanítasz te valamit?

— Nem én.
— Mintha az az ember szerelmes volna.
— Lehet!
— Nem gondolod kibe?
— Hát honnan tudjam én? Te inkább tudhatnád.

— Miért inkább?
— Hozzad bizalmasabb. — Én haragszom rá.

— Ugyan hogy lehet arra az áldott jó emberre haragudni?

— Hogyne, mikor sértő modorban viseli magát veled szemben.

— Sértő? . . . nem vettem észre.

— Olyan kiállhatatlan tisztelettel, hódolattal viselgetik hozzád, mint egy mamához szoktak.

— Oh, te azt csak úgy gondold.

És akkor Emma nyilatkozott.

— Hiszen én nem bánom. De lásd Evelin, én azt akarom, kettőnk között senki se vegyen észre korekülönbséget, egyformán tiszteljen, egyformán szeressen bennünket mindenkori. . . Hát nincs igazságom?

— Én csak annyit mondom, hogy meglásd annak az embernek komoly czéljai vannak.

Evelin sejte me megvalósult, Maglódi urnak valóban komoly czéljai voltak. A követ-

az elnökséget, a mi az én lemondással nem történt, mert még van egy választott alelnöke, feltéve, hogy ezen választott alelnök is lemondana, akkor nézetem szerint előállanak azok az esetek, melyek a házszabályok 16—17. §-ában foglaltak. (Nagy zaj és felkiáltások a bal és szélsőbalon: Óhó! Óhó!) T. Ház! Én most nézetemet mondom el. (Halljuk! Halljuk!) Mert most effektuálni még nem fogom. (Nagy zaj.) Méltóztassanak megengedni, hogy annyi jogot kívánjak, hogy nézetemet elmondhassam. (Halljuk!) Az én fel-fogásom az, hogyha választott elnöke a Háznak többé nem lesz, akkor a korábbi elnök nem tehet egyebet, mint vagy azon napra, vagy a legközelebbi napra az elnökválasztást kitűzi.

Ennek következtében azt gondolom, hogy mikor nekem semmiféle garanciát sem nyújthatnak az ellenzék t. vezérferfiái arra nézve, hogy az elnök választás napját megállapító vita rendesen lefolyhasson és röviden... (Felkiáltások a bal és szélsőbalon: Jelöljenek mást!) akkor azt, hogy az elnökválasztáshoz minél előbb eljuthassunk, nem azáltal érem el, ha itt maradok, hanem azáltal, hogy elnöki állásomat elhagyom. (Nagy zaj mindkét oldalon.) Nemcsak jogosítva, hanem kötelezve érem magam erről a helyről eltávozni.

Végre is eljutottak a kínos bizonytalanságból a csattanós nagy horderővel bíró bizonyosságra... A miniszterelnök hatalma érzésében a guny és fitymálás kevely alakja most tehetetlen vázá összeroskadva áll, — szólni akarva, de csak kezében lobogtatotta a királyi leiratot — szava érthetetlen lett a megújult szörnnyű zavarban, melyből kihangzott mégis egy-egy vádló kitétel a miniszterelnök ellen.

»Itt a legujabb szöszegés! Megigérte, hogy nem napolja el a házat! M. gint hazudott Ezzel a hitvány emberrel nem állunk szóba! Menjén ki innen! Itt csak becsületes embereknek van helyük!«

A miniszterelnök aztán gyorsirót állított maga mellé, hogy érthetlen beszédjét felje gyeztesse. — ami az ellenzékét még inkább ingerelte. Kubik Béla odahatolt a miniszterelnök felé, hogy jobban meghallja, esetleg a gyorsirót megakadályozza az érthetetlen beszéd feljegyzésében? ... Impozáns alakjának már látása a kormánypartot abba a félelembe ejtette, hogy a miniszterelnököt akarja bántani, tehát kitódultak a terem közepére, körülvették urukat, hogy megvédelmezzék, aki maga is

megremült és ülésebe visszarojgott és nem is próbált meg tovább beszélni, hanem a királyi kéziratot átadta egyik jegyzőnek. A félreértett Kubik kiakarta magát magyarázni. Nem engedte meg az elnök.

Végre Perczel Béni felolvashatta a kir. kéziratot, mely minden indokolás nélkül »December 17-éig elnapolja a Ház ülését.«

A kormánypart, allg tudva mit cselekszik — zajos tapssal fogadta az elnapolást, pedig az a jegyzői felolvasás mintha a kormány halálteletként hangzanék s Decz. 17-én aligha más kormány nem foglalja el a magyar parlamentben a hársónyszékeket. Az ellenzék is és éppen ezért tapsolt... az a királyi leirat az ellenzék diadalát hirdeti. Várjuk el!

Mindenik fel igyekezett egymást a zürzavarban saját véleményének adott kifejezésel túlhasogni.

Perczel jegyző olvasta a jkönyvet hitelesítés végett — érthetetlenül. A hozzászólást vég-meggátolta az, hogy az elnök szabadulni óhajtv a benne kinossa vált elnökségtől — semmiről sem vett többé tudomást, hanem e g y s z e r ü e n o t t h a g y t a a h e l y e t e t.

A teremben még tovább kavargott a tömeg és zibongott az érthetetlen zaj; innen kivonult a folyosóra, a hol a Kossuth nótá rázendítésében érthetővé vált, mert a félelmetes hangok eöl meakülő kormányelnök és szatelesei ott hagyták a tért az ellenzéknek és ezzel is egyelőre bizonyíták az ellenzék erkölcsi győzelmét.

A nagy ingerültségben és sok zaj közt lefolyt és nagyfontosságú eredmény szülésével terhes gyűlésnek már 11 óra 50 perczkor vége lett és az interpellációk csakugyan a m a g o k i d e j é r e maradtak el.

BELFÖLD.

Az ellenzék együttes tiltakozása. Az ellenzéki pártok vasárnap délelőtt együttes értekezletet tartottak, mely rendkívül imponzans módon folyt le. A függetlenségi és nemzeti párt, az Ugron csoport és a néppártnak Budapesien időző tagjai délelőtt 11 órakor a »Sas kör«-ben gyűltek össze, hogy a kormány és a szabadelpvüpart eljárása ellen irányadó tiltakozó határozati javaslatban megatlapodjanak. Az értekezleten mindvégig lelkesült han-

gu'at uralkodott. A jelen voltak mindegyike teljes tudatában volt, az akció fontosságának melyet az ellenzék a mostani helyzetben megindítani kénytelen. Egyhangulag Györy Eket választották meg Elnökké míg a jegyzői tisztelet Rátkay László H o c k János és B u z á t h Ferencz töltötték be.

Györy Elek lendületes szavakban fejtette ki az ellenzék együttes értekezletének célját és ismertetvén a politikai helyzetet; előterjesztette a határozati javaslatot, melyet az országgyűlés képviselőházának valamennyi ellenzéki partja bocsát ki avégből, hogy a nemzet színe előtt meghatározzák azon álláspontot, melyet az ellenzéki pártok a kormány javaslataival szemben közös határozattal elfoglalnak. A határozati javaslat tiltakozik a kormány törvénytelen eljárása s különösen azon szándék ellen, mely a Tisza Kálmán által beadott javaslatban kifejezésre jut; és kijelenti, hogy az ellenzék hazafiar kötelességének ismeri ez ellen együttesen minden törvényes eszközzel küzdeni annyival is inkább, mivel tudatában van annak, hogy ebben az ország közvéleményének érdekeivel teljesen megegyezik.

Az általános éljenzéssel fogadott határozati javaslat felolvasása után Györy Elek halszthatatlan teendők miatt az elnöki tisztelet átadta Szintiványi Árpádnak, aki felkérte a jelenlevőket, hogy amennyiben a javaslat ellen észrevételük lenne, — ahhoz szóljanak hozzá.

Első Kossuth Ferencz emelt szót, ki egy valóban lendületes, eszmékben gazdag beszédben a függetlenségi és 48-as párt nevében bejelentette a határozati javaslatához való hozzájárulását. Kossuth beszéde nagy hatással volt a jelenlevőkre s amikor azt befejezte, sokat gratuláltak neki. Utána Apponyi Albert gróf és Molnár János apát a nemzeti és a néppárt nevében hozzájárultak a határozati javaslatához, mely e szerint, az összes ellenzéki pártok együttes határozatává emeltetett. Ezzel az értekezlet véget ért. E határozat folytán a többször emlegetett kiáltvány teljesen elmarad.

Az ellenzéki pártok tegnapi együttes értekezlete után némileg szünet állott be az ellenzéki pártok akciójában, mivel valamennyien a további teendőkre nézve várakozó álláspontot foglalnak el. Már a délutáni órákban tudvalevő dolog volt, hogy ő felsége több, mint egy órán át kihallgatáson fogadta Bánffy miniszterelnököt, aki az új horvát miniszter eskütelésénél is jelen volt, amiből

kező vasárnapon feketebe öltözve, fehér nyakkendővel, galambszin keztyűben jelent meg. Sokat hajlongva lépett a szobába... helyet foglalt és beszélgettek sok-sok mindenről. Maglódi ur arca égett a láztól s gyakran akarta a beszédet ráfordítani arra, a mi a mai megjelenésének főcélja volt, néha-néha Emma kisasszony felé tekintgetett, mintha attól várna valamit olyat, a mi a nyilatkozatra, felbátorítsa.

Megértette-e Emma ezt a néma beszédet vagy sem. — de egyszerre ki ment a szobából.

Ő Evelin kisasszonyt mindig úgy tekintette, mint e szerény hajlék tiszteleire méltó urnőjét, nem is bátorzkodott volna semmiféle lépést tenni, hogy az Evelin kisasszony beleegyezését ki ne kérje. Evelin kisasszony rendezkezik kedves nővére sorsa felett. Ő régóta vonzalmat és mély szerelmet táplál szívében Emma kisasszony iránt. Komoly szándéka vannak s ha Emma kisasszony nem idegenkedik s Evelin kisasszonynak sincs ellensége ez a házasság, úgy hadd érje őt az a rég óhajtott boldogság, hogy Emma kisasszonyt oltár elé vezethesse...

— Esedezem, Evelin kisasszony, legyen az én kérőm.

Minden erejét összeszedi Evelin, hogy el ne árulja magát, de arca halálsáppadt lesz s csak nagy nehezen tud néhány szót tagolni.

— A mi engem illet... én tiszta szívből óhajtom az ön boldogságát.

— Köszönöm... köszönöm.

— Beszélni fogok Emmával... szószólója leszek önnek...

Almatlanul, agyában ide-oda hánykolódva töltötte az éjszakát Evelin. Azt érezte, hogy egy nagy... nagy sebet ütöttek a szívébe.

Aztán nyugtalanította az a fájó gondolat, hogy talán Emma vissza fogja utasítani s akkor örökre elvesztik őt.

Milyen boldogtalan lenne akkor az az ember!... Az olyan ember, mint Maglódi, csak egyszer szeret, de akkor igazán, mely szenvedéllyel és tántoríthatlan ragaszkodással!

Hajnál felé az égve maradt gyertya lángja még kettőt-hármat pislogott, aztán kialudt egészen. Az ablakon besütött a nap; — sugarai odavetődtek a Szűz-Mária képére... annak az arczán anyai szenvedés, anyai fájdalom volt... míg élt, mennyire türt, és mióta az emberek lelkében él, mennyi türelmre adott erőt.

Evelin sokáig nem vette le bágadt tekintetét a képről, két kezét összekulcsolva imádkozott.

Másnap mintha nem zajlana szívében, nyugodt arcczal, szinte mosolyogva szólt Emmához.

— Nagy, fontos ujságot mondom neked Emma.

— Hallgatlak.

— Ugy állok előtted most, mint kérőd.

— Tréfálsz.

— Nem én, Maglódi megkérte a kezdet.

— Sajnálom szegényt.

— Remélem nem utasítod vissza?

— De igen.

— Miért?

— Nem tudom... csak... csak...

— Mást szeretsz?

— Nem. Nem szeretek senkit. Hideg, érzéketlen szívem van.

— Ó nagyon szeret téged!

— Mondta neked?

— Mondta.

— Kár. Nem megyek férjhez. Nem hagylak el téged.

— Velem ne törődjél. Én megélek magam is, vagy melletted.

— Evelin, édes Evelin, ne akarj te engem férjhez adni. Én csak boldogtalanna tenném azt az embert.

— Utálok?

— Azt nem mondhatom.

— Hát akkor majd megszereted. Lásd, édes Emmám. Ez a mi mostoha sorsunk megérdemi, hogy most gondolkodjunk egy kisse felette. Apánk, anyánk, sirban nyugosznak, nincs senki, aki rokoni szeretettel közelednék hozzánk. Magunkra vagyunk hagyatva teljesen... és mi tagadás, hiszen az nem szegény, bizony mi már vén leányok vagyunk és lehetünk még vénebbek is... sokkal vénebbek, a mikor majd az egyedüllet kínos érzete jobban meggyötri a lelket, mint ma. Sokszor gondoltam én erre és ilyenkor a legforróbb barátsággal láttam mindig azt az embert, ki

azt követelték, hogy Bánfynak sikerült ő feisege jóváhagyását terveiben megnyerni. — Bánffy hosszabban értekezett Kállay közös pénzügyminiszterrel Este pedig haza jött. A szabadelvű pártkörben este elterjedt hír szerint a király rendkívül kegyesen fogadta a miniszterelnököt, más verszión szerint azonban a király a hét közepe felé Budapestre érkezis, — hogy más politikuskat is meghallgasson.

A hét folyamán ugy a szabadelvű-pártból, mint az ellenzéki képviselők köréből többen választókerületeikbe utaznak, hogy a politikai helyzetről nyilatkozzanak, amely alkalommal ki fogják fejteni a kormánypártiak — ha tudják — azon indokokat, melyek arra indították, hogy Tisza javaslatát aláírják és hogy hogy a szabadelvű párt körében maradjanak.

Vasárnapi munkásgyűlések. Tegnap 3 munkás gyűlés volt, melyek közül a nyomodás zokkiban egy küldöttséget választottak, mely az arszabály megállapítása végett tárgyalni fog a főnökökkel. Azon kívül 2 küldöttséget választottak a szoc. dem. párt karácsonyi kongresszusára. A tótmunkások ugy a kormányt, mint a rendőrséget erősen tümadva, igen zajos gyűlést tartottak. A rendőrséget különösen a tiltakozó körmenet betiltatásáért tamadták. Az újpesti munkások gyűlésükön a politikai helyzettel foglalkoztak.

Az új horvát miniszter. Ő Felsége előtt Vasárnap délelőtt tette le az esküt Cséh Evin az új horvát miniszter. Az esküjében jelen voltak Bánffy Dezső báró és Orczy báró. Az esküszöveget Vertessy miniszteri titkar olvasta. Az esküjete után ő felsége Bánffy Dezső bárót hosszabb kihallgatáson fogadta.

Az István-gőzmalom jubileuma.

Debreczen, december 12.

A debreczeni István malom részvenytársaság tegnap ünnepelte a meszeföldön híres nagy malomnak ötven éves működését. A jubilaris diszközgyűlés maradando alkotásokkal tette emlékeztetéssé az ötvenedik évfordulót. Tette pedig híven a válsalat tradícióhoz, hazafias kötelességből, — mert mint a diszközgyűlés ünnepi szónoka, Mayer Emil igazgató remek szép beszédében hangsúlyozta, az István malom nem csupán a részvényesekért

szeretettel jósággal közeledett felénk és megmaradt állhatatosan mindvégig jó barátunk. Ez az ember nem érdemelné azt, hogy egyszerre kiadjuk az utat neki.

— De ha nem szeretem.

— De . . . nem szeretted még soha senkit . . . talán nem is tudod, hogy mi az a szerelem. A melegegedés, nyugatom . . . egy kis boldogságot ad es hidd nekem : abban a piczi boldogságban megterem a szerelem is. Aztán látod, ha nem utálsz őt, akkor egy kis jóakarattal, gyöngédséggel megtűrheted magad mellett azt az embert, a ki edes szerelemmel fogja lesni még a gondolatodat is. — Imerjük Maglodi szívet, lelkét. Kívül-belől be van futtatva a jóság szinaranyával ; ezt csak nem tagadhatod ? Na lásd, ilyen embernek büszkeség a felesége lehetni. Hidd meg nekem, hogy megirigylik téled azt a derék embert, azt az igyekező, jóra való hivatalnokot gazdagházi lányok is.

Egy varrólánynak nem minden nap esik ily szerencsége. Lesz belőled szép, aranyos menyasszony, varrunk olyan gyönyörű nászruhát, hogy megbámulják, az esküvőre eljönnek azok a nagy urak is, akiknek munkát készítettünk, a templom szinte fényes lesz és egy idegen szinte azt hihetné, hogy nagy ur esküvőt tartanak, aztán fogtok csendes, boldog családi életet élni én is ott leszek mindig mellettek, szeretni fogtok te is, a férjed is. Meglátod, hogy hasznomat veszitek, hiszen tudod, hogy én milyen jó gazdasszony vagyok.

áll fenn, hanem azért is működik, hogy szolgáljatok tegyen a hazánknak es minden jó, nemes közszélokot támogasson. **O t v e n e z e r k o r o n a** értékű alapítványok fogják hirdetni az István malom részvenytársaság ötven éves jubileumának emlékét.

Ez a határozat egyik kiemelkedő mozzanata a tegnapi örömmünnepek ; a másik az a tömérdek üdvözet, amellyel valósággal elhalmozta az ország es Európa minden részéből a magyar iparnak ezt a világhírű telepét es az a meleg rokonszenves érdeklődés, amellyel Debreczen város közönsége résztvett a malom örömmünnepeben. Az üdvözlők között legelső volt br. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, a ki nem jöhötvén el az ünnepre, szép levélben üdvözölte Magyarországot emez elsőrendű iparvállalatát, amlyről azt írja, hogy minden iparvállalatnak mintaul szolgálhat.

A jubileumról tudósítónk ezeket írja :

A diszközgyűlés.

A keresk. társulat palotája dísztermében amely épen most kapott elegans új butorzatot, folyt le az Istvánmalom jubilaris diszközgyűlése.

Előkelő, nagy szamu közönség gyűlt össze az ünnepélyre, nem csupán a malom részvényesei, hanem a debreczeni közélet kitünősegei közül masok is, valamint több tekintélyes vidéki gazda, akikkel a malom állandó üzleti összeköttetésben áll.

Sesztina Lajos igazgatósági elnök nyitotta meg a közgyűlést ; üdvözölvén a megjelent közönséget, jelentette, hogy a politikai viszonyok miatt a megjelenésben akadályozott br. Dániel Ernő ker. miniszter gr. Degenfeld József főispánnal képviseltette magát. Felkéri tehát a főispánt, hogy mint díszelnök ő vezesse a mai ünnepélyes diszközgyűlést.

A főispán elfoglalja az elnöki széket (eljenzés) s nagy örömet fejezi ki a felett, hogy ő vezetheti az Istvánmalom jubilaris közgyűlést, amelyet ezennel megnyitottnak jelent ki s a jönnv vezetőjére dr. Irinyi István, hitelesítésére pedig Koszorus Lajos, dr. Rotschnek V. Emil es Lengyel Imre részvényeseket kéri fel. Ezután jelenti, hogy a ker. miniszter megbizta őt a r. társasághoz intézett üdvözlő levele előterjesztésével.

Dr. Irinyi István olvasta fel br. Dániel Ernő levelet, amelyben a legmegebben üdvözli az Istvánmalom. — gratulál elért fényes sikeréhez s a malom vezetését mintaul állit

— De ne sirj hát edes Evelin ?

— O'yan szépek látom a jövő képét hogy az öröm könyei akaratom ellenére ki-gördülnek szememből. Hát Emmám . . . edes drága jó Emmám, ne utasítsd vissza azt a derék embert. — Megölnéd a szívet, nagyon szeret az téged, — nem tudna élni nélküled . . .

— De hát ily hirtelen nem, nem fellehet ilyen készületlenül.

— Gondolkodni fogsz . . . meggondolod jól es akkor boldoggá teszed mindnyájunkat. Én . . . én olyan vegetelen boldog volnék . . .

Hát hét mulva meg volt az esküvő. Maglodi oltárhoz vezetted Emmát.

Evelin beteg volt az nap. A sok előkészület, izga ottság, lakadalmi zaj kifárasztotta, laza volt. Pedig azt akarta, hogy ezen a nappon ő legyen a legzigabb, legzajosabb es legboldogabb.

Sokat gondolkozott es beszélgetett a szívével. Szereted ? igen ! akkor akarnod, keresned kell az ő boldogságát. Megszerezted neki jól tetted, legyen ez a vigasz megnyugvásod. Hiszen az is boldogság : boldognak tudni azt, akit szeretünk.

Milyen jó, hogy rájött erre az álokosi kodásra. Állatta, megcsalta, hitegette magát s ez nag, on jó orvosság ; irul szolgál a szenvedésre : eltakarja a sebeket s türhetővé teszi életet.

ja összes iparvállalataink elé. Az éljenzéssel fogadott szép levél felolvasása után

Mayer vezető igazgató díszmagyarban emelkedett fel s nagy tetszéssel fogadott, tartalmas szép beszédben méltatta a mai nap jelentőségét.

Beszéde végen köszönetet mond gr. Degenfeld József főispánnak, a nagy közönségnek a melynek elismerése képezi jutalmát es legszébb diadalát a malom működésének ; köszönetet mond a vállalat tisztviselőinek is a malom érdekében tett lelkiismeretes szolgálatokért.

A beszédet követő éljenzés lecsillapodtával a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét Nayer Emilnek es magvas szép beszédéért.

Ötven ezer korona alapítvány.

Ezután dr. Irinyi István felolvasta, hogy az István malom r. társaság a jubileum emlékére november 20-dikán tartott rendkívüli közgyűlése határozata értelmében 50000 kor. alapítványt tesz a következő czélokra :

1.) 30000 koronát magyar mo'nárszakkiskola létesítésére.

2.) 5000 koronát a társulat munkása segélyalapjára .

3.) 5000 koronát a debreczeni kereskedő társulat által létesített kereskedői segélyalapra ;

4.) 5000 koronát felsőbb kereskedelmi iskolát végzett olyan szegény tanuló segélyezésére, aki gyakorlati továbbképzése végett külföldön keres alkalmazást.

5.) 500 koronát Erzsébet királyné alapítvány néven Debreczenben létesítendő gyermekmenházra.

A bankett.

Délután 2 órakor bankett volt az Arany Bika dísztermében, hol közéletünk jelensei nagy számmal vettek részt. Ott volt Gróf Degenfeld József főispán, Rásó Gyula kir. tan., alispán, Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester, Kiss Aron ev. ref. püspök. Képviselet volt ugy a honvéd, mint közös hadseregbeli tisztikar is generálisok által ; jelen voltak továbbá a sajtó képviselői is.

A gazdagon es izélesen felszolgált ebéd alatt főhangzottak a pohárköszöntők, melyeknek szép sorozatát dr. **Wolafka Nándor** kath. cz. püspök nyitotta meg, aki feiköszöntőjében a királyt, mint alkotmányosan uralkodó első magyar embert éltette, — aztán **Simonffy** polgármester köszöntötte fel a gőzmalom részvenytársaságot, mint a társadalmi nem-s munkaszerelet egyik üdvös intézményét, aztán **Kiss Aron** ev. ref. püspök, **Rásó Gyula** kir. tanácsos alispán, **Sesztina Lajos**, Majer-gőzmalom igazgatója, Nemes Kalman, dr. **Wolafka Nándor** kath. cz. püspök éltették a gőzmalom-részvenytársaságot.

A jökevdű zajos mulatozás ragadta aztán magával a díszes társaság hangulatát, melynek uralma alatt ugyszólva pusztaba kiálto szökönt hangzott el az a rokonszenves pohárköszöntő, melyet lapunk es sajtónk nevében dr. Király Páter tartott politikai es társadalmi nem-s czélok megvalósítása érdekében fáradozó munkások egyik képviselőjeként az István gőzmalom részvenytársaságnak — mint az emberi jóllét es anyagi fölvirágzás üdvös intézményének — örök életéért, — hallhatatlanságáért, üritvén poharát.

A cigány muzsikások egyik zseniejének, Ráczy Károlynak búbájosan zengő hegedője működött a banketten, mely csak az esteli órákban ért véget.

H I R E K.

Zenekedvelők hangversenye.

— Sajtú tudósítónktól. —

Debreczen december 12.

Tegnap este rendezte a zenekedvelők köre ezidei első hangversenyét. A fényes közönség színültig megtöltötte a zené hangversenytermét, feketebe öltözött bácsik es fiatalok, ar nyos lányok, iorgnettes mamak

foglalták el a körszékeket s gyönyörködtek a szebbnél szebb program számokban. — Aludoztak melpomenének. A műsor Beethoven C. moll vonós négyese nyitotta meg, Friedmann József, Márton Imre, dr. Ujjalussy Lajos és Kövy Lajos urak előadásában. A finoman, pínoinál igazi művészettel előadott vonós négyes nem tévesztette el a hatást, A pyönyörű összetapasztás, szép kivitel és színezés mind mind emeltek az előadás értékét. Neha azonban Friedmann József ur hegedűje kelletlenül erősebben hangzott ki a quartettből, mi azonban annak művészi értékét nem csökkentette. Másodsorban kell megemlékezni a két vendégművésznőről, kik messzevidékről jöttek, hogy közönségünket ritka élvezetben részesítsék. Krummel Elza és Margit urhölgyek a szó legszorosabb értelmében művésznők. Bamatatos technikájukat, iskolázottságukat és zenei figyelemzettségüket legjobban bizonyítja az, hogy a legnehezebb koncert darabokat két zongorán unisonó adták elő, Programjuknak minden egyes száma igazi művészi magaslaton állott mit legjobban bizonyított a zeneértő közönség óriási tapsvihara, mely minden egyes számot kísért. A közönség köszönetet mondhat és mond a rendezőségnek, hogy a vendégművésznők szepeletetésé által ilyen élvezetben részesítette, a művésznők pedig igazán kellemesen gondolhatnak vissza a művészi élet lelkésedő s hála-debreczeni publikumra.

A rendezőség két csinos csokorral tüntette ki a vendégművésznöket. Az előadott darabok közül említünk egy párat: Scharwenka B. moll zongorahangverseny, Chopin A Dur keringő, Henselt madarcsicsérgés, Griec A tavaszhoz stb.

Ezzel a következőt a hegedű szóló. A közönség visszafogott lélekzettel hallgatta Friedmann művészi játékát, ki bravúros könnyedséggel birkózott meg a Brahms-Joachim concert nehezségeivel. Szűnni nem akaró taps és éljenzes hangzott fel a fiatal művész játéka után. A hegedű szóló, ugyisint az utána következő ékszólo sikerében nagy része volt dr. Láng Sándor urnak, ki kitűnő kíséretevel nagyban hozzájárult az elért sikerhez.

Az egyetlen enekszólo volt Adamek Irma urhölgy szóloja, ki Gooda Faustjából az enekáriát énekelte. Kellemes hangon kedvesen énekel — s aratót sűrű tapsokat.

Legnagyobb meglepetéssel s egy kedves emlékével hagyta ott a közönség a hangversenytermet. Türemetlenül várjuk ez után a legközelebb rendezendő zeneestélyt.

E.

* **Kegeletes emlékünnepelet** ült a ref. presbyterium e hó 11-én d. e. 11-kor a főiskola diszteremben Klobusiczky Pal és neje Palla y Erzsébet alapítói emlékeire az alapító levelek 100 éves fordulóján. Az ünnepélyen megjelentek: Kis Áron ev. ref. püspök, Csikky L. helyigazgató, Elek Lajos tanár, Könyves Tóth Kálmán lelkész, Márk Endre ügyész, Simonffy Inre polgarmester, Erdős Ist. rodékan, Sinka gymn. igazgató, Ferenczy akad. tanár, Palla y orvos és mások. Azokivü az alapítványt élvező tanulók, a család és egyes testületek képviselői és a sajtó. Első pontul Csikky igazgató einök a presbyterium f. évi. 290. sz. végzését olvassa fel, melyben az ünnepély megtartása s annak módozatai vannak megszabva. Majd a Főiskolai Énekkar (kántus) gyászzeneket zeng s utanna Balogh F. feügy. akad. tan. — mondja el tartalmas formájában és kidolgozásában is szép emlékeszedét. Tartalma röviden a következő: Klobusiczky Pal és neje Palla y Erzsébet az alapítók. Klobusiczky 72 éves korában tette az alapítványt árva részére 17,000 frtot, mely az 1805-ben bekövetkezett deraivatrókor felére szállt alá. Később neje a 11,000-re felszaporított tőkét végrendeletében 20,000-re egészítette ki, de a szorgalmas, jöviseletű s nem csupán árva gyerekekre kiterjeszkedőleg. Sokan élveztek jeleséink közül: Kölcsey Ferencz 12

éves korában, Szilágyi Gábor, Pallay Miklós, Budaházy, Dicsöffy s mások: A szép beszédet zajosan megtapsolták. Varga Imre 3 jh. miot az alapítványt élvezők egyike, formás szavakban röjja le háláját a nemes alapítók iránt s egyben köszönetet mond a megjelenteknek. Végül a Főiskolai Énekkar háláéneket zeng. S ezzel a jól sikerült ünnepély veget ért.

* **A főiskolai magyar irodalmi önképző társulat** e hó 10-én szombaton este rendezte közgyűlést tartott, melyen szép számmal jelentek meg a tagok. Egyetlen tárgy töltötte be ez ülést: T a k á c s 1 jh. szavaltata (Miczi: cz. saját költeménye), mely elenk vitat provokált. A vitában részt vettek: Sipos Béla 3 jh, Ady Endre 2 jh, Mocsary Miklós 2 jh, Rácz 8. o. Az elnök vita folytatását a jövő ülésre tűzte ki.

* **Bischitz Dávidné emléke** A közelmúltban meghodogult Bischitz Dávidné emlékének megörökítése végett számos előkelő polgár bizottságot alakított. Elnökké Dr. Glass Gyulát választottak. A bizottság első czelja, hogy a jótékony matrona emlékére emelendő szobor mielőbb létesüljön, illetve az e czélra alakult bizottság működését mielőbb megkezdje. A bizottság már hetfőn a kereskedelmi testület helyiségeiben értekezletet is tart, a mikor a részleteket is megbeszéljük. Ezen értekezletre meghívják az összes budapesti jótékony egyesületeket is.

* **Köszönet.** Folyó hó 5-én a debreczeni jogakadémia halgatói által segélyeztetik javára rendezett tanczestély alkalmából felülfizetők Zádor Lajos 3 frt, Kaszay Endre 2 frt, Jeney Sándor 2 frt, Liszt Ernő 1 frt, Szabó Antal 1 frt, Reil Szigfried 1 frt, Káráry László 50 kr, Dalmy Barna 1 frt, Tóth Aurél 2 frt, Árvay Béla 1 frt, Ábrahám Dezső 1 frt. — Fogadják a rendező bizottság évében hálás közönetünk nyilvánítását. Debreczen, 1898. December 10. Deák Zoltán pénztárnok, Kálmán helyi Kálmán ellenőr.

* **Eljegyzés.** Falk Ottó debreczeni lakos eljegyezte Weisz Sarolta kisasszonyt Pátrósznyból.

* **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Fajalommal tudatjuk, hogy Öv. Török Pálné szül. Hadházi Erzsébet életének 83-ik évében, hosszas betegség után december 11-én a Nagyerdőn elhunyt. Szeretett halottunk folyó hó 13-án d. u. 2 órakor fog az ev. ref. egyház szertartása szerint saját kívánságára a Nagy-Peterfia utca 61. szám házából rövid ima után, a Peterfia-utcai temetőben örök nyugalomra bétélni. Debreczen, 1898. december 12, Török Gábor és neje Pa-ch Ludovika, Unokái: Gábor, Pal, Elemér, Aladár, Tibor és Margit. Aldas poraira! A temetést Gebauer K. temetk. int. rezezi.

* **Rajtélyes halál.** Gyanus körülmények között halt meg tegnap reggel K a b a i Mari 17 éves cselédleány. Állítólag két napig tüdőgyulladásban szenvedett s ez vitte a sírba. A halottkém azonban a mérgezés tüneteit constatálta, melyet holnap felboncolnak annak merítésé végett, hogy mi okozta o y kora halálát a szerencsétlen fiatal teremtesnek. A rendőrség vizsgálatot indított, hogy vajjon nem forog-e fenn valami büntény?

* **Elveszett tárcza.** — Elveszett egy díszbőr tárcza. A becsületes megtaláló kéri, hogy a tárczát vigye a III. kerületi rendőrségre, hol illő jutalomban részesül.

* **Megszűnt sertésvész.** A debreczeni rendőrség ma hivatalos értesítést kapott, mely szerint Nagy-Károly városa, mivel a sertésvész megszűnt, a zárlat alól feloldatott.

* **Kék Sándor** ondódi tanyajáról 7 drb. jegyes fülű tinó bal temporán K. S jeggyel elszuladt. A megtaláló illő jutalomban részesül a fenti tulajdonosnál.

x **Alföldy Károly** előnyösen ismert tánciskolájában a második tanfolyam folyó, azaz december hó 10- n megkezdődött. Melyre beiratások a mai naptól kezdve elfogadotnak bármely időben a lakásán, II. ker. Péterfia utca 2 szám.

x **!!! Dohányzók figyelmébe !!!** Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a vilgáhirű Imhoff-féle egész-

ségügyi pipaszárak nálam kaphatók, ezen szárak minden más ilyenmü szárakat felülmúlnak. Kiváló tisztelettel Schwartz Dániel pipa-metsző a Bika épületében.

* **Uj találmány.** Legjobb a Fáy-féle rögton finomító és szepítő arczkréme. Nem zsiros Ártalmatlan! Higanyt nem tartalmaz. Debreczenben kapható Dr. Rótschnek V. Emil és Tamásy-féle gyógyszerárban, valamint a készítőnél Grósz Nagy Ferencz nyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Legujabb.

A király haragja.

Budapest, decz. 12. A (Debr. ered. táv.) A szabadelvűpártból híresztelik, hogy a király rendkivüldű hős az obstrukcióra, a néppártra, melynek egyik tagja a királyi esküvítés hozta és a függetlenségekre, a kik a Kossuth nótát énekeltek. Állítólag azt mondta, ha három évig tart is, ki kell tartani. Tiszta a jelöltége most már valószínűleg annyival is inkább fönt tartik, mert állítólag a király helyeselte.

Dreyfust hazahozzák.

Páris, decz. 12. (Debr. ered. táv.) A Dreyfupertben ismét fordulat állott be, A Havas ügynökseg ugyanis azt a szenecziós hírt közli, hogy Dreyfust holnap Párisba hozzák. Ezen hír, melyet hivatalosan tagadnak, óriási izgatottságot keltett Párisban.

Színház.

Talmi herczegnő.

Eredeti operette 3 felvonásban. — Írták: Kövessi Albert és Makai Emil. Zenéjét szerzette Konti József.

Sajátságos methodust folytat az idei szezonban a debreczeni színház igazgatósága. Eddig ugyanis nagyobb részt oly ujdonságokat mutatott be, melyek a fővárosban sorra buktak. Az igazgató ur úgy látszik, ezzel akarja viszonozni azt a színházgatót még sohasem ért kitüntetést, melyben őt Debreczen városa részesítette.

Pedig ennek az egész dolognak egyszerű a magyarázata. Az igazgató, miot jó üzletember, összevásárolja a bukott darabokat potom áron s beadja a jó debreczeni közönségnek. A sikert ért ujdonságokat, melyeknek természetesen drágább a megszerzési ára, majd csak akkor mutatja be, amikor már idők multával veszíteni fognak érdekességükből, s ennél fogva olcsóbban lesznek megzerezhetőek. Ennek a spekuláczióknak köszönhetjük az Oroszlán vadász, Bohém élet, Fekete rigó című darabokat, amelyek mellé bátran sorozhatjuk a tegnap esti prémiért a Talmi herczegnő-t is. Ez is mint előbb említett társi balsikert aratott. A librettója, melyet Kövessi Albert és Makai Emil fabrikáltak, tele van a legostobább és legemelyítőbb viccekkel melyeket már rég hallottunk holmi „tingl tangl” féle helyeken.

A tartalmát nem is érdemes elmondani. Makai Emil, a tárcs szerző pedig jobban tenné, ha a helyett, hogy ilyen librettókra pazarolja érdemtelenül tehetséget inkább verseket írna és fordítgató azokat a szép poémákat, a melyekkel jó hírnevet megalapította.

Az operette zenéjét Konti József szerezte, vagy — helyesebben mondva Konti állította össze. Csalódalatos dolog, de sajnos, való, a nagy componistát itt cserben hagyta a tehetsége. Nem tudott semmi önállót alkotni mért minden egyes zeneszám kedves reminiscenciákat ébresztet bennünk. Egymásután

ujultak fel emlékezetünkben a »Királyfogás«, »Cziterás«, »Eleven ördög« fülbemászó melodíái. Bizony nem csak a hercegnő, nemcsak a librettó, de a muzsika is — talmi.

A szereplők dicséretre méltó buzgalmat és igyekezetet fejtettek ki, hogy a darabot megmentsék. És a mi taps tegnap este felhangzott, az inkább nekik szólt, mint a szerzőknek.

A czimszerepet R. S e r f ö z i Zseni játszotta. Úgyesen mozgott a színpadon s meglátszott, hogy szerepét gondos tanulmány tárgyává tette. Azt azonban nem hallgathatjuk el, hogy néha-néha nagyon is indiszkrét módon emelgette a lábát. — Megjelenésekor a zenekarból egy szép virágcokrot nyújtottak fel számára.

K a p o s i Józsa Margarita hercegnő szerepében ért el nagy sikert. Subtilis finomsággal énekelte s játéka is eleven, temperamentumos volt. Különösen meg kell őt dicsérnünk azért, mert ez a szerep nem neki való s mégis oly tökéletes alakítást tudott nyújtani.

Kitűnő volt S z e n t e s, mint Dárius herceg. Különösen kupléival nyerte meg a közönség tetszését és a mi elismerésünket. Kevés színész van, ki oly józúen, oly élvezhetően tudjon kuplékat előadni, mint Szentés. Tegnap is számtalanszor meg kellett ismételnie kupléit.

S z i k l a i C o n a c báró szerepében valódi kabinetalakítást produkált. Megjelenésekor mindig derűtség támadt a nézőtérben melyet pompás játékaival csak növelt.

R u b o s nem valami szerencsésen alakította Kazimirt. Extemporalizálásaival néha nagyon is izetlén volt s a hatásvadászat minden megengedett és meg nem engedett fegyvereit igénybe vette. Játéka különben is színtelen és bágyadt volt.

L o c s a r e k n é (Mirabella), M e z e i (Gatlou) és P ü s p ö k i (Rigobert) kisebb szerepeiket dicséretreméltó buzgalommal játszották.

A rendezésre csak annyi megjegyzésünk van, hogy az angol tánczot, melyet a Halmi testvérek nagy ügyességgel és bájjal lejtettek, mért illesztették az I. felvonásba, ahol annak semmi értelme nincs, holott sokkal helyesebb volna a II. felvonásban, amely a herceg kastélyában játszódik s így inkább lenne valami értelme.

A darabot, — sajnos — ma megismétlik.

f-m.

Gyász-életrajz.

— Nekrológ. —

Szerető és szeretett nő s nyolcz kiskorú gyermek anyja halt meg!

Ha akarmelyik, szeretet által alkotott családban történnék is ilyen eset — nagy szerencsétlenségeak tartanók; de abban amelyikben valóságalmegtörtént — Hajdu Zsigmond püspöki titkárságban — irtóztató, helyrehozhatlan vézetes csapásnak tartjuk.

Tizenhét évvel ezelőtt a nagyobbra hívott, végzett debreczeni szeniorból lett ifju lelkész — Hajdu Zsigmond, atyjának a Szatmár egyházmegyei B a t i z kis ev, ref. egyház lelkészének megvilágtalanodása miatt lemondott nemes ambícióval megalkotott élet-célja teljesülésének reményéről: valamelyik alföldi nagy egyházban, ezerekből álló gyülekezetben lehetni pappá s képességénél fogva, tisztántul — egyházkerületi nevezetességgé. A kenyérkereső édesatyát munkaképtelenné tevő szerencsétlenségből a fiu és testvér elvonta a következtetést: eltemetkezett reményeivel a szomorú de fenkölt szülői tisztelet és testvéri

szeretet nemes kötelességei teljesítésének rideg magányába, a hol nem várhatott egyebet jutalmul mint a szülői és testvéri szeretet hála — könnyeit. De hát magas és belső örömet adó jutalom az — egy különben is mások, távollévőknek is vigasztalására hivatott ifju ref. lelkésznek. Magas jutalma ugyanis nagyon magasan és távol — Istennél van. Ott maradt az elárvult atyai házban. Átvette a nem számos — 300 lélekből álló nyáj pástorságát, az egyháztalók erőfeletti hozzájárulása mellett is — nagyon csekély díjazással.

A nyáj boldog volt, hogy a szeretet öreg világtalan lelkész helyett — fiában megtalálta a jó pástort. Agg atya és anyja boldogan hunyták le a sir álmára szemüket.

A leánytestvér nem maradt gyámol nélkül, hanem tagjaként elt az imádott testvér családjának. Nemis cserélte fel saját család alapításért — a bizonytalánért, az ismeretes és édesen megszokott testvéri kört. Am az Isten a magasól, a távolból, a méltókka lettekhez közel jön és velök lakozik.

Hajdu Zsigmond szíve megnyílt a szerelemnek és ohajtott segítőt, a ki vele legyen és megossza az ő családi gondjait, sokszorozza örömeit.

A derek birtokos ősnemes Oszvát család batizi képviselője O z s v á t h Pál leányára L i l l á r a vette szeméit, akit már gyermekeségtől óta látott szépnél szebbé, kedvesnél kedvesebbé fejlődni. De hát bizony e nemcsak talu, de vidék szép leányáért sokan pályáztak és — pedig olyan birtokok, akik az egyszerű tiszteletes urat világi vagyonban nagyon felülmúlták. De az Isten, a ki hajtogaja a szívek indulatait mint a vizeknek folyását — a szép Lilla szívérzelmét — Hajdu Zsigmond felé árasztotta.

Hajdu Zsiga és Oszvát Lilla egymáséi — és mert nagyon szerették és becsülték egymást — nagyon boldogok lettek.

Élet gondjuk ugyan volt, mert a boldog szírem nagy gyermek-aldással lón istenöl koronázva, a kiknek a sok-sok darab kenyeren kívül meg falusi lelkési fizetést felülmuló költséges növeltetés is kell.

Am az Isten megint hallatá szerettei iránt biztató szavát: Ne feljétek! és be is váltota. Hajdu Zsigmond magasabb munkakörbe hivatott. Püspöki titkár lett. És itt immár hasonlíthatlanul jobb díjazás mellett keze ügyében az iskolák fi és leánygyermekéik, kisebb és nagyobbak számára — egyaránt.

Az anyagi helyzet jobbulásával a szeretet ugyan nem lett teljesebb; de a jövőre való kiállítás megnyugtató volta — lehetőleg zavartalanra tette. És a családi élet mint a folyó partján plántált élőfa gyümölcsözött tovább. 17 év, 8 élő gyermekkel! De az asszony maga volt az életerő. Gyönyörűség volt látni deliségében és életkedvében. Felleg talán sohasem is volt élet-egén. S mintha legfenyőbb dőlben villám ütne le, kialudt a családból a fény és tenyésztő sugár... a szerető feleség, az aldott hü gondos anya meghalt!

Ó Istenem!... Szívem elszorult, lelkem megdöbönt, hogy sohasem láthatom többé munkaközben, amelyet oly derült kedvvel töltött be. Nyájas mosolyával, a melylyel mindent bearanyozott, még tán a kiáltó szükségét, a paizsos férfit is távol tudta tartani. Elhagyta volna Uram — a szeretett családot, melyen mint kiválasztottat iránt — megkülönböztető örgondoskodással valál? Nem! nem!

Ó gyászaborult család! bizony nehezen elviselhető bizonyossága az isten jószágos kegyelmébe baleb fogadtatásodnak, a ki eddig is benne voltál és megelegedten éltél azzal az, ami veled történt. De hát elvetted Istenedtől a jóf; el kell fogadnod a rosszat is. Megdorgálja Isten a kiket szeret és megostoroz mindenkit aki fiává fogad — tudod te azt! Istened vigasztalása törölje le fájdalm sajtolta könnyeidet.

Bizzál Ember! Bizzatok árva! — Az Isten, aki adott örök vigasztalást megvigasztalja a ti szíveteket. 2. Thess. 16, 17. —

A megdöböntő gyászjelentés, a melyt vettünk így szól:

Mely fájdalommal tudjuk az összes rokonság nevében a szerető hű hitves, gondos édes anya, gyermek, feledhetlen testvér s jó rokon H a j d u Zsigmondné született O z v á t h Juliánnának folyó 1898-ik év deczember hó 10-ik napján délután fél 4 órakor élete 39-ik, legboldogabb házassága 17-ik esztendejében, egy heti súlyos szenvedés után történt elhunytat. Kedves halottunk földi részei folyó hó 12-én délután 2 órakor fogtak a Magos-utca 18-ik számú háznál tartandó gyászima után, a Kossuth-utcai sarkertben örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1898. Deczember hó. Ferje: Hajdu Zsigmond ev. ref. püspöki titkár, Gyermekéik: László, Boriska, Zsigmond, Péter, Ilona, Paula, Sándor és Béla. Sógora: Hajdu Albert és neje Beke Julianna, a nagyszámú rokonság nevében is. Szülei: Osvát Pál és neje Nagy Borbála, Testvérei: Osvát Pál és neje Kiss Erzsébet; Osvát Ida férj. Csüri Elekne; Osvát Eszter férj. Kacsó Sándorné; Osvát Elek és neje Berecz Maria; Osvát Erzsébet férj. Soltesz Eleméne. Az igaznak emlékezete legyen áldott!

IRODALOM.

Ujságírók a pénzügyminiszternél. Dr.

L u k á c s László pénzügyminiszternek tegnap yujtotta át egy küldöttség a tiszteletbeli tagokra választásáról szóló jegyzőkönyvet, M i k s z á t h Kalmán mely halálával tolmacsolván az ujságírók közgyűlésének sok — meg nem ösmerő háláját a miniszter iránt, ki méltányosan a sajtó nemes hazafias érdekei iránt a s o r s j á t é k engedélyezésével módot nyujtott hogy emberbaráti működését az eddiginél sokkal agyobb mérvben folytathassa.

L u k á c s László dr. el nem palástolható meghatottsággal köszönte meg az ujságírók által tett kitüntetését.

A »Petőfi« társaság vasároapi Bartók Lajos elnökléte alatt tartott gazdag tárgyszorozata nagyszámú közönséget vonzott az Akadémia dísztermébe. Felolvastak: S z a n a Tamas, J a n k ó Janos, J a k a b Ödön.

CSARNOK.

Lili nevet.

Nevetett, mikor a világra jött. Talán a tavaszi napnak aranyos sugara, mely az elfüggönyözött ablakon keresztül is megcsiklandozta, csalta ki ajkáról a mosolygást, elég az hozzá, mosolygott, mielőtt a világnak még becsületesen a szeme közé nézett volna.

— Jó reggelt! Itt vagyok! Nem kedves dolog ez?

A napsugárnak is úgy tetszett, mert vele nevetett, bár talajdonképen nem volt valami nevető kedve. Mert nemcsak egy ebredő életnek nézett a szemébe, hanem egy bucsuzónak is. Az öreg asszonynak, a ki a mosolygó leányt a keresztvivalá vitte, fájdalomtól feldult arcán nehéz könnyecpek gördültek alá, ha leányára, az ifju asszonyra, a gyermek anyjára gondolt a ki a saját életéve cserélte be az új szülött életét.

Az anya ott feküdt künn a temetőben s a hideg, nedves föld borult reája. Az apróság pedig, kinek életet adott, nevetett. Akkor is nevetett, amikor a keresztvivalá tartották.

De hogy is lehetett ilyen furcsa névre keresztelni? — Lili!

Mili! A nagymama zokogásba fuladt mikor e nevet kiejtette. Hiszen a megboldogult is így birták.

Az apa, aki mellette állott, nem birt

szóhoz jutni a fájdalomtól. Gyönyörű, édes álomból ébredt hirtelen a rideg valóra. Csak később röppent el ajkáról tompán, a név, az ujszülött gyermek neve, Lili! Neki nem tett vidámnak a név.

Erzébet! — mondta komoly, mély hangon a pap. Lili! — ez oly vidáman hangzott, hogy még a kápolna falai is visszacsilingeltek Lili! Lili!

És Lili nevetett.

— Láttatok már ilyen gyereket valaha? — kérdezte a nagymama. — Folyton nevet! Oh, ha anyád láthatna egy pillanatra csak! Ha csak egyszer is szegény!

És arczát megint végigszántották a könyvek, miközben a gyermeket megcsókolták. A kicsike pedig szinte megrázkódott a gyönyörűségtől és addig nevetett, míg a nagymama végre is abban hagyta a sirást s ide oda táncolni kezdett a szobában a gyerekekkel, a mint öreg csontjai bírták. Oh, hiszen oly régen volt, mikor uoljára tánczolt. Oly régen!

Igy nőtt fel a kis Lili. A napsugár állandóan kísérője maradt. A hova lépett fény, világosság, öröm és gyönyörűség lépett a nyomába. Gond és bánat, betegség, éhség, nékülözés szegyenkezve bujtak el tekintete elől...

És Lili nevetett... Hiszen oly szép a világ, oly csodálatosan szép. Mikor a madárkák vidáman csicseregnek és ezer virág nyílik a mezőn; mikor a rét ragyogón csillog a tavaszi napsugárban, és a lombok édesen suttognak, kinek a szíve ne dobogna föl ujongó örömben?

Lili ilyennek látta az életet. Mindig az ébredő, gyönyörű tavasznak fényes ragyogásában, mindig mint valami álmodó egy szép, kedves, elbűvő álmodó; álmodó, mely megrészt a benne álmodott gyönyörökkel.

És valóban, az évek úgy röppentek el, mint az álom. Az is egészen álomszerű volt, mikor Péter nagy dolgos kezei először ölelték át őt szerelmesen. És mikor hosszú, forró csókot nyomott az ajakára — először. Aztán, mikor az oltárhoz vezette abban a kápolnában, melyben megkeresztelték. Oh, milyen boldog volt, milyen boldog! Atyja és nagyanyja ugyan már régebb porladoztak, de hat kevésbé volt azért szép a világ s a tavaszi levegőben kevéssé édesen díszltek a pacsirták?

Lili nevetett és Péter kacagott, valahányszor csak ránézett és az a kis apró jószág ott a bölcsőben, kerek kacsoival és gömbölyű lábcskáival velük nevetett s majd felrugta a ládikát, a melyben ágyat vetettek neki.

Nevetett, nevetett, mindig nevetett; de Péter ajkáról eltűnt a mosolygas, mert munkás kezeit dologtalanul kellett pihentetnie. Csak ha Lili örökké vidám erczát látta, akkor vonult végig ajkán egy egy mosoly; gyenge, szomorú mosoly. Hiszen még mindig süttött rá a napsugár s a gond és bánat éhség és nélkülözés mind eltűntenek egyetlen pillantására. De csak az ő oldala mellől. Péterrel mindennapos vendégek voltak azok.

Lili csak nevetett. Nevetett, mikor ott állott a pompásan díszített lakosztály közepén. Magas, egészen a tetőig érő tükör sugározta vissza alakját; felülről százkaru gyertyatartó hintette alá a fényt, míg lába puha, nehéz szőnyegen tiprott végig az összes terméken

Oh, mily szép volt itt minden. Micsoda pompa micsoda gazdagság! Minden csupa fény, csupa ragyogás.

Odakünn a hideg decemberi szél sikoltoz, a hó vadul kavarg a levegőben, a vihar örölte tombol a néptelen utcákon keresztül, belevájva magát az emberek ruháiba s megdermedve annak az embernek dolgos kezeit, ki karján egy gyermekkel éppen akkor pillantott fel a kivilágított ablakokra.

Hogy lobog a tűz a remek márvány kandallóban!... A lángok hol élénken fellobognak, hol sápadtan pislognak, majd ezer szikrát röptenek szét, mikor a vassal megkotorják a parázsát. Mily kedves mindez, mily kedves!

Lili nevetett és egy finom metszésű száj forrasztotta össze ajkait ezer meg ezer csókkal. Nevetett és két gyengéd, fehér gondosan ápolt kéz karolta át nyulánk természetét s vont a melére annak a férfinak, a ki most őt bírta.

— — — Mily örült zűrzavar az élet! Egy pillanatra sem áll meg, egyre tovább száguld, mindig újat hozva, mindig mást mutatva. Az idő rhanó kereke mindent letipor. Mint a gomolygó lavina, elsőpör utjából mindent, mindent. Ki állithatja meg száguldó futásában egy pillanatra is?

És Lili nevetett. De most már nem a fényes lakosztályban, hol a magas tetőig érő tükör alakját oly pompásan visszasugározta s nem járt a puha szőnyegek, melyek nesztelenül felfogták lépéit.

Nevetett, de micsoda nevetés volt az! Szörnyű kacaj! Nevetés, melynek hallatára jéghideg borzongás futott át az emberen; nevetés, mely a velőig hatott s megrendíti a legfásultabb szívet is rejtett mélységében az örületnek éles kaczagása volt ez, a halál kaczagása.

Az asszony, sovány megtört alakja, szétzilált haja, merev, üveges, kifejezéstelen szemei — mindez oly rettenetes.

És azok a rongyok, melyekbe burkolódzva menedéket keres a szerencsétlen a hideg szél ellen, a kapu alatt!

Lili! Igen ő volt az. A hűtlenül elhagyott férj maga hozta vissza őt, szinte a kar-

jaiban, a formátlan, kidolgozott munkás karokkal.

Szeretetteljes gondoskodása letörölte a rémületet az asszony arczulatáról.

És az a jóságos tekintet, melylyel nézgette, elűzte egy-egy pillanatra a felhőket arról a homlokról, mely mögött már az örület ütött tanyát.

Mint ahogy a napsugár néha utat tör magána a legletekább fellegek között, úgy villant fel az ő szeme is még egyszer, mikor ura szelid, szenvedő, jóságos tekintetével találkozott.

És aztán a gyermekét kereste.

Hosszan legeltette rajta szemét és mint legszebb, legnapsugarasabb óráiban végig suhant ajkán újra a boldog mosolygá.

Igy halt meg.

Ford: e-i.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárúsítás.

Fekete és színes Ruha-szövetek, selymek, Cretonok, velesek, Vásznak, Kanavász, függönyök, Paplanok Asztal-neműek.

Karácsonyi és Újévi

ajándék-tárgyak.

Kötények, Kendők, Esőernyők, nyakkendők, inggombok, Himzések, szallagok és bélés áruk

a beszerzési áron alul is, minden elfogadható árban eladatnak.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a »Bika« szállodával szemben.

!! Még csak e hó végéig !!

Nagy karácsonyi vásár.

A karácsonyi alkalmi eladás

*Rufaselymek és rufaszövetek,
Mosó bársonyok,
Barchent és Cretonokban*

rendkívüli leszállított árak mellett nagy választékban megkezdődött

Bosznay J. és Társa

divatáru-házában, Debreczen, Kossuth-utca.

Nagy karácsonyi vásár.

Alkalmas ajándék-czikkék.

Alkalmas ajándék-czikkék.

Eladó fűszer üzlet.

Egy jó forgalmu fűszer-üzlet berendezéssel együtt más vállalat miatt olcsó árban

eladó.

Értekezhetni a kiadó hivatalban.

Az 1895. évi párizsi s 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kóroddakban kitűnő s kerre használt készlet:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatásu a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása nem egy esetben meglepő, a mennyiben gyakran idű több eseteknél is már egy-zerű bedörzölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 filler.

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerárában, Király-u. cza 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyazintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában valamint a kiserő

Widder Gyula gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 68 szám

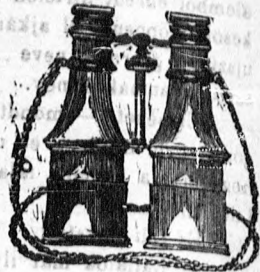
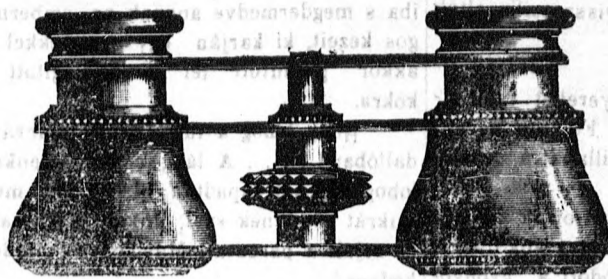
Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyazintén Debreczenben: Dr. Rotschnek V. Emil, Főth Béla és Mihalovits Istvánnál.

Karácsonyi és Ujévi ajándékok!

Színházi látszövek

gyöngyház, elefántcsont, bőrfoglalatban,

Katonai, vadász és tábori látszövek legfinomabb színtelenített üvegekkel. — Nagyító üvegek és göröcsövek. — Diszes kiállítás

Aneroid légsúlymérők

terem, ablak: fürdő és maximal hőmérők.

Szemüvegek és orrcsüptők legfinomabb üvegekkel, ajánlja tisztelettel

FISCHER JAKAB

látészersz. DEBRECZENBEN, 16.ér.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel hogy szabóüzletünk

kész férfi- és gyermek- ruhaáru osztályát

felosztatjuk s meglevő nagy készletünket

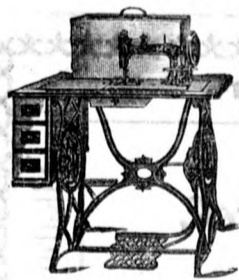
igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk.

Teljes tisztelettel

SZEDLÁK és VÁMOS.

A téli időnyre nélkülözhetetlen minden kerékpárosnak a legjobb Kolombus kerékpár állvány, darabja 1 frt 60 kr.

Legalkalmasabb

Karácsoni és ujévi ajándék.

Kerékpárokat téli gondozásra eivállalunk. Gondozási díj 3 frt.

SCHWEITZER TESTVÉREK

DEBRECZEN, Piacz-utca 56. szám. (A megyeháza mellett.)

Ajánlunk:

Minden rendszerű varrógépeket családi és ipari használatra.

Eredeti amerikai Singer karikahajós, Howe, körhajós- és Cylinder-Elastic rendszerű, különleges hímző- és gomblyuk varrógépeket, leher-nemű, férfi- és nőiszabó, nyerges, kalapos és szij-gyártó munkákhoz.

Kerékpárokat, elsőrangú

angol és német gyártmányokat

Hölgyek és urak

részére, meglepő hasznos szabadalmakkal védett újításokkal.

Kényelmes részletfizetésre is a legalsó gyári árakban.

Vidékről hozzánk beküldött javításokat gyorsan és pontosan intézünk el.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve és ingyen küldünk. — Ügynökök fix fizetés és magas jutalek mellett felvétetnek

Minden rendszerű varrógép- és kerék páros illő alkatrészeket raktáron tartunk.

Mechanikai varrógép- és kerékpárjavító-műhely.

Minden rendszerű varrógépeket és kerékpárokat a lehető legolcsóbb árban, szavatosság mellett, jól javítunk.

Szomatott Holtmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.